

Op de rem voor het witte doek

„Als er in de mist veertig auto's op *mekaar koeken*, eisen wij dat op." Cineast Robbe De Hert deed zondagavond wenkbrauwen fronsen. Wat zat hij in de uitzending van *Mannen op de rand* toch te tetteren over het ABF, het Audiovisueel Bevrijdingsfront? De spandoeken in de file zorgden gisteren voor nog meer verwarring. Goed zo, zeggen de filmmakers.

De boodschap kwam zondag niet echt over, geeft het ABF toe. Robbe De Hert deed T-shirts uit en zei iets over een front dat straffe botsingen zou opeisen. Robbe bedoelde het helemaal anders, zegt filmmaker Luc Pien, woordvoerder van het ABF: „We eisen het op als het goed gemaakt is en de nodige productiewaarde heeft. Dat kan een kettingbotsing zijn maar net zo goed een documentaire over het gat in de ozonlaag. Ik neem het Robbe niet kwalijk dat hij nogal verward klonk. Ik denk dat hij verschrikkelijk veel zenuwen had. Ik ken hem; ik heb vijftien jaar met hem gewerkt."

Luc Pien is de maker van *Vergeten straat*, de film op basis van het boek van Louis Paul Boon. Amper twintigduizend mensen gingen de prent bekijken: „Dat heeft natuurlijk veel met het immense aanbod te maken, al is er meer aan de hand. Zo'n film vindt de weg naar het publiek niet meer omdat hij niet vertelt wat Hollywood vertelt. Hollywood dicteert dat zo'n film geen publiek haalt."

Pien verzet zich tegen de commerciële druk op de filmwereld: „Verdelers leggen steeds strakkere voorwaarden op. En als we zo verdergaan, wordt tv de baas van alles wat de mensen te zien krijgen. Ik geloof dat een film als *Iedereen beroemd* evenveel in huis heeft als *Kabouter Plop*. Toch haalt hij 'maar' honderdduizend kijkers en krijgt hij een tweede kans dankzij een Oscarnominatie."

Reclamebureau

Het ABF zoekt gehoor bij minister van Media Dirk Van Mechelen (VLD): „Ik zeg niet dat hij niet wil luisteren, wel dat hij naar de verkeerde mensen luistert. Als het van hem afhangt, dicteert tv wat wij maken. Ik heb niks tegen tv op zich, behalve dat het altijd dezelfde taart is met steeds dezelfde ingrediënten; het ziet er alleen elke keer een beetje anders uit. Er wordt veel te betuttelend omgegaan met het publiek."

Rijst dan wel de vraag of een paar spandoeken volstaan om de minister te dwingen tot een gesprek: „We moeten eerst aandacht krijgen. Wat we niet moeten doen, is het warm water terug uitvinden. Dat stroomt al in heel Europa; kijk naar het succes van de Waalse film. Het is al tien jaar aan de gang, maar we durven niet op tafel kloppen. We zijn geen reclamebureau, hè?"

Misschien kan het ABF zijn initialen op de muren van het ministerie kalken: „We zijn geen terroristen, hooguit guerrillastrijders van het audiovisuele. Je moet de mensen niet alleen verrassen maar ook verwonderen. Om op mijn collega Robbe De Hert terug te komen: wij zitten ook op de rand van een zenuwinzinking. Maar hier gaat het niet over vrouwen, maar over onze job." Het ABF plant nog meer acties, onder meer op het festival van de animatiefilm: „En er zijn scholen die ons meer dan graag willen helpen." Minister Van Mechelen was niet bereikbaar voor commentaar.